

Charlotte Carlsson

Utvexlingsstudenters møte med den norske kulturen

Bacheloroppgave i Sosiologi

Veileder: Aurora Sørsveen

Mai 2020

Charlotte Carlsson

Utvekslingsstudenters møte med den norske kulturen

Bacheloroppgave i Sosiologi
Veileder: Aurora Sørsveen
Mai 2020

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap
Institutt for sosiologi og statsvitenskap

Kunnskap for en bedre verden

Forord

Først og fremst vil jeg takke veilederen min Aurora Sørsveen. Hun har vært svært behjelpelig, med både oppmuntring, gode tips og konstruktive tilbakemeldinger. Til tross for at pandemien COVID-19 har preget semesteret, har Aurora alltid vært tilgjengelig om jeg har lurt på noe og bidratt med positiv energi.

Jeg vil også takke informantene mine som ville, og tok seg tid til å, delta på denne studien. De bidro med mange interessante og innholdsrike synspunkt, og ga mer av seg selv enn jeg kunne ha håpet på.

Til slutt vil jeg takke Ingrid Langdalen som korrekturleste oppgaven min, Anna Viktoria Hellevang for oppmuntring og støtte underveis, og mine fine klassevenninner som har bidratt til gode diskusjoner, faglig hjelp og moralsk støtte.

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning	3
1.1 Samfunnsmessig begrunnelse	3
1.2 Faglig interesse	4
1.3 Personlig interesse	4
1.4 Oppgavens forskningsspørsmål og struktur	5
2.0 Teori	6
2.1 Sosial fakta og integrasjon	6
2.2 Simmels sosiale typer	7
2.2.1 Den fremmede	7
2.3 Problemstilling	8
3.0 Metode	9
3.1 Valg av design	9
3.2 Valg av informanter	9
3.3 Intervjuets prosess	10
3.3.1 Intervjuguide	10
3.3.2 Intervjuenes gjennomførelse	11
3.3.3 Transkribering	11
3.4 Kvalitet på innsamlet data	11
3.4.1 Forskerrollen	12
3.4.2 Gyldighet og pålitelighet	12
3.4.3 Generalisering	13
4.0 Analyse	14
4.1 Natur er kultur	14
4.2 Internasjonal opplevelse i Norge	16
4.3 Reserverte, men vennlige	17
4.4 Gjennom Simmel og Durkheims øyne	18
4.4.1 Naturens effekt på nordmenns atferd	18
4.4.2 Integrasjon i hvilken kultur?	20
4.4.3 Forståelse for kulturens sosiale verdier og normer	23
5.0 Avslutning	25
5.1 Hovedfunn	25
5.2 Videre forskning	26
6.0 Litteraturliste	28
7.0 Vedlegg	30

1.0 Innledning

I 2014 kom den første boka som skulle få en massiv oppmerksomhet de følgende årene – *The Social Guidebook to Norway*, skrevet av Julien S. Bourrelle. En illustrert bok med hensikt å hjelpe nyankomne til Norge for å bedre forstå ulike sosiale og kulturelle settinger, samt de norske normene og verdiene. Ikke bare ble det en bok om integrering, men også en humoristisk bok om og for nordmenn, for å se den norske kultur utenfra. Et perspektiv som kan bidra til at vi nordmenn får bedre forståelse av de sosiale, kulturelle og verdibaserte utfordringene en nyankommen kan stå overfor i møte med den norske kulturen (Mondå Forlag, 2020). Etter over 50 000 solgte kopier kan man antyde at Bourrelle greide å fange kulturforskjellenes krasj i det norske samfunnet. *The Social Guidebook to Norway* er gjerne en av de første bøkene man ser i bokhandelen og suvenirbutikkene når man har ladet på Gardemoen – Velkommen til Norge.

Tematikken for denne oppgaven omhandler akkurat dette; møte med den norske kulturen for en som kommer utenfra. Med en avgrensning til hvordan utvekslingsstudenter opplever den.

1.1 Samfunnsmessig begrunnelse

Som borger i samtidens globaliserte verden har økt mobilitet gitt muligheter for studenter til å dra på utveksling over hele verden. Ritzer og Stepnisky definerer globalisering som «[...] the spread of worldwide practices, relations, consciousness, and organization of social life” (2011, s. 574). Som resultat av globaliseringen blir avstandene kortere og landegrensene viskes ut. Flere sosiologer omtaler globalisering og dens påvirkning på kultur. Blant dem fokuserer Arjun Appadurai på *globale strømninger*. Det er en flyt på tvers av landegrenser hvor kapital, kultur og politiske ideer preger realiteten i dagens verdensbilde – det sammen gjelder flyten av mennesker. På grunn av denne konstante uregulerte og uavhengige flyten av kultur vektlegger hans sosiologiske perspektiv samtidens kultur som mangfoldig og heterogent (Ritzer & Stepnisky, 2011, s. 589).

De siste to tiårene har økningen av utvekslingsstudenter steget betraktelig. Utveksling er et fenomen hvor studenter tar deler av sitt utdanningsløp på et annet universitet enn sitt eget, ofte i et annet land. Med lettere tilgjengelighet til reising og kommunikasjon på tvers av landegrenser, blir derfor utveksling aktuelt for mange studenter. Ikke bare får en mulighet til å lære og få erfaringer fra et annet universitet, men og sjansen til å oppleve et helt nytt land og dens kultur. Akkurat disse faktorene nevnes som noen sentrale faktorer for økt tilstrømning av

internasjonale studenter til Norge, opplyser Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (Wiers-Jenssen, 2018, s. 1).

Videre viser rapporten *International Students in Norway – Contributors to Quality in Higher Education* at internasjonale studenter har en begrenset relasjon til norske studenter. Rapporten fra *Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høgare utdanning* (Diku) peker på at studentene sitter igjen med en internasjonal, fremfor en «norsk», opplevelse av studieoppholdet (Diku, 2019, s. 77). Dette er en kvantitativ studie som gir en oversikt over temaet, og vil bidra med en annen nyanse til prosjektet. Interessen rundt internasjonale studenter i Norge belyser oppgavens tematikk som både samfunnsmessig aktuelt og spennende.

1.2 Faglig interesse

Økningen av internasjonale studenter på norske universiteter fører til en parallell ekspansjon av faglig interesse fra de statlige institusjonene. Både statlige og private-eide forskningsorganisasjoner har gjort flere studier av internasjonal studentmobilitet (Kunnskapsdepartementet, 2009), eksempelvis på vegne av Kunnskapsdepartementet og Utenriksdirektoratet. I tillegg kan denne tematikken angripes fra flere sosiologiske vinklinger. Det er ikke uvanlig at etnisk opphav har vært en variabel, hvor man kan se fenomenet i lys av begrepet om klasse-tilhørighet og sosial kapital av Bourdieu. Fenomenet kan studeres ut ifra et mikroperspektiv om individenes interaksjon med og i forhold til hverandre. I tillegg kan det studeres på et makronivå med fokus på globaliseringsteori eller kultur-sosiologisk perspektiv. Innfallsvinklene jeg har valgt for oppgaven er begrepene *sosial fakta* og *sosiale typer*. Sammen utfyller begrepene hverandre med både et mikro- og makroperspektiv, og viser til hvordan de har en gjensidig påvirkerskraft.

1.3 Personlig interesse

Rettferdighet er en sterk verdi som har fulgt meg gjennom livet, og har preget måten jeg ser på samfunnet. Sosiologi omhandler hvordan samfunnet fungerer sammen som et fellesskap. Hvordan sosial adferd påvirker historiske utviklinger og samfunnets sosiale og institusjonelle rammer, normer og verdier (Sullivan, 2009, s. 483). Norsk samfunn og kultur blir mer og mer kompleks i nåtidens globale verden – en heterogenitet vi må forholde oss til. Dette faktumet har økt min nysgjerrighet for andre sitt perspektiv på den norske kulturen, og et ønske om at alle skal føle seg velkomne i vårt samfunn. Ved vurdering av tematikk til bacheloren falt valget på mennesker i Norge med annet etnisk opphav. Behovet for å forstå kultur fra flere synsvinkler er viktig, og på den måten kan samfunnet passe mangfoldigheten Norge besitter.

Originalt ville jeg intervjuere innvandrere, ettersom innvandring og flykningskrisen er en svært dagsaktuell tematikk som påvirker samfunnsordenen. Et ønske om å høre fra innvandreren selv, gjorde at jeg bevegde meg inn på et mikro-nivå. Etter vurdering av oppgavens vinkling og perspektiv, endret jeg likevel oppgavens kurs mot utvekslingsstudenter. Selv har jeg vært utvekslingsstudent og kjenner til det å være ny i et fremmed land med egne normer og egen kultur. Ved å konkretisere problemstillingen til å omhandle utvekslingsstudenters oppfatning av norsk kultur, fremfor innvandrere, fikk jeg fortsatt undersøkt det jeg ville. Målgruppen ble mer avgrenset og kunne derfor bidra med mer konkret informasjon. Samtidig bevares fokuset på individ som kommer utenfra landets grenser og deres opplevelse med en ny kultur.

Min personlig interesse har derfor hatt innvirkning på retningen forskningsprosjektet har tatt. Ved å få et objektivt perspektiv utenfra, gir det oss et verktøy til å løfte blikket og se underliggende oppfatninger om vår kultur i et nytt lys. Samfunnet er i stadig endring, og vi har derfor behov for å lære nye ting av andre mennesker og andre kulturer.

1.4 Oppgavens forskningsspørsmål og struktur

Jeg ønsker derfor å belyse den subjektive forståelsen rundt tematikken – å forstå informantens livsverden. Med denne tilnærmingen handler det ikke bare om å forstå informantens ståsted, men også hvordan det kan anvendes til «å forstå sammenhenger utover informantene som individer» (Tjora, 2017, s. 115). Hovedproblemstillingen vil derfor være: *hvordan opplever utvekslingsstudenter møtet med den norske kulturen?*

Oppgavens struktur vil bære preg av at det er en tematisk analyse. Først vil studiets teoretiske tilnærmeringer bli presentert, deretter en grundig gjennomgang av problemstillingen. Metodedelen beskriver datagrunnlaget, utvalget og forskningsprosjektets metodiske fremgangsmåte. I tillegg vil det bli gjort refleksjoner over kvaliteten på innsamlet datamateriale. Analysedelen består av en gjennomgang av empirien, for deretter å bli analysert opp mot sosiologiske teorier og tidligere forskning. Avslutningsvis vil oppgaven rundes av med å konkludere for hovedfunnene, diskutere funnene i forhold til relatert teori og komme med forslag til relevante vinklinger til videre forskning.

2.0 Teori

Med utgangspunkt i problemstillingen er det flere interessante vinklinger fra tidligere teori som stiller seg relevant. Teorien danner oppgavens tolkningsramme; hvordan sosiale fenomen og empiri skal bli sett i lys av og forstått. For å få dypere forståelse skal teori bidra til å både besvare og begrunne forskningsspørsmålet. Teori anvendes som et verktøy for å se den samfunnsmessige betydningen ved et fenomen (Johannessen, Rafoss & Rasmussen, 2018, s. 34-35). Oppgavens teoretiske perspektiv er utvalgt på bakgrunn av at jeg tror de kan bidra med en interessant sosiologisk forståelse av tematikken.

2.1 Sosial fakta og integrasjon

Som samfunnsforsker hadde Émile Durkheim et fokus på den sosiale verden og de sosiale strukturene som ble produsert – en analyse om samfunnet som helhet. Det kan derfor argumenteres for at samfunnet ble sett ut ifra et makro-perspektiv, med empirisk fakta som grunnlag. Gjennom individets sosiale handlinger opprettholdes de sosiale strukturene (Turner, 1993, s. 136).

Durkheim omtaler *sosial fakta* som et sosiologisk blikk på verdier og normer, der eksterne begrensinger legger føringer for individet (Ritzer & Stepnisky, 2011). Normer er uformelle regler som påvirker individet oppførsel i det sosiale rom (Sullivan, 2009, s. 482). Durkheims sosiale fakta er både strukturelt og kulturelt definert, hvor funksjonen er å opprettholde sosial orden. Dermed er sosiale fakta noe som omhandler samfunnet som helhet, og ikke kun et bestemt individ. Det som ansees å være personlige valg og atferd, kan være styrt og regulert av normer. Ved at et normsett er dominerende for en kultur, gjør at normene binder individene sammen i et samfunn. Samfunnsforskeren tar for seg to forskjellige former for sosiale fakta: materielle og ikke-materielle. Sistnevnt vektlegges i betydelig større grad hos Durkheim, hvor fokuset ligger på moral og interaksjon (Ritzer & Stepnisky, 2011, s. 77-80).

Integrasjon har også en avgjørende rolle i begrepet om sosial fakta. Durkheim definerte integrasjon som styrken av tilhørighet aktørene har til samfunnet. Det er et relasjonelt forhold mellom del og helhet (Ritzer & Stepnisky, 2011, s. 93). En annen tilnærming til begrepet blir diskutert av Marianne Rugkåsa (2012) med et historisk utgangspunkt. Integrasjon som en gang omfattet alle borgere, har gjennom tilblivelsen av velferdsstaten, forflyttet mening til at tilpasningen kun gjøres av etniske minoriteter. I lys av dette, er det minoriteten som må tilpasse seg majoritetens verdi- og normsett.

Prosjektets empiri omhandler hvordan utvekslingsstudenter forholder seg til det norske, sosiale rom. I tillegg vil valgene utvekslingsstudentene tar på bakgrunn av sosiale normer og følelsen av gruppetilhørighet bidra til å danne sosiale strukturer. På den måten vil sosiale fakta og integrasjon blir relevant for oppgaven.

2.2 Simmels sosiale typer

Georg Simmel var på den andre siden kjent som en mikro-sosiolog med fokus rettet mot interaksjon; de relasjonene som oppstår mellom individ og samfunnet som helhet. Hans generelle sosiologisk tilnærming omhandlet hvordan det kulturelle og sosiale var et produkt av menneskets historie. Hvis man går mer i dybden, ned på et aktørnivå, var fokuset rettet mot hvilken *form* interaksjonen tar og hvilke ulike *sosiale typer* som engasjerer seg i interaksjonene (Ritzer & Stepnisky, 2011, s. 159).

I denne oppgaven vil begrep om *sosiale typer* bli anvendt opp mot det empiriske. Sosiale typer sier noe om relasjonen man har til hverandre i det sosiale landskapet. Utgangspunktet for hvordan de er relasjonelt definert er de sosiale- posisjonene og forholdene. Det er et gjensidig forhold mellom de to partene som er i interaksjonen, med en implisitt forståelse av rettigheter og forpliktelser overfor hverandre. Simmel belyser samtidig den funksjonelle funksjonen av interaksjonen (Ritzer & Stepnisky, 2011, s. 169-170).

2.2.1 Den fremmede

En av sosiologens kjente sosiale typer er *den fremmede*. Interaksjonen til den fremmede handler om sosial distanse, hvor den er en del av gruppen, men samtidig ikke. Den omtales som fysisk nær, likevel fjern, men nok involvert i den grad at han ikke kutter kontakten med gruppen. Interaksjonsmønsteret kan derfor ansees som mer fritt og gir muligheten til et objektivt forhold til relasjonen med gruppelemmene. Den fremmede er løsreven ettersom integreringen i større grad er flytende i det sosiale rommet, han hører ikke til der fra før av. Gjennom objektiviteten får den fremmede frihet, og er ikke på samme måte bundet til noe faste forforståelse som påvirker dens oppfatning og bedømming av det sosiale rom og interaksjonene (Simmel, 1908/2016). Den inntar et fugleperspektiv, og som organisk del av gruppen kan den bevege seg fritt og flytte på seg om det er ønsket. Handlingene trenger derfor ikke å være drevet av vane eller tradisjon. Fugleperspektivets overblikk kan gjøre individet mindre fordomsfull og streber heller etter et objektivt ideal (Edholm, 2011, s. 66-67). En fri bevegelse gir den i tillegg mulighet til å berøre hver enkelt del ved kulturen (Simmel, 1908/2016). Med denne vinklingen har den fremmedes rolle flere positive sider, ikke bare

som en uten tilhørighet eller subjektiv sfære. Andre eksempler på lignende sosiale typer er flyktningen, handelsmannen og utvekslingsseleven.

Teoriene har blitt valgt ettersom de kan være funksjonelle for å forstå informantenes synsvinkler. De viser til hvordan relasjoner i det sosiale rom påvirker individet og dens tilhørighet, samtidig som normsett kan legge føringer for atferd, interaksjoner og integrasjon. Teoriene kan derfor belyse utvekslingsstudentenes plass i det norske samfunnet, både fra et mikroperspektiv og makroperspektiv. Sammen vil teoriene bli anvendt for å analysere empirien, og gjøre et forsøk i å svare på oppgavens problemstilling.

2.3 Problemstilling

Som tidligere nevnt er det mulighet for forskjellige teoretiske tilnærminger ovenfor problemstillingen. Flere eksterne og interne faktorer kan påvirke individets forståelse av norsk kultur, og denne oppgaven tar for seg en mulig vinkling. Oppgaven tar utgangspunkt i spørsmålet om «Hvordan opplever utvekslingsstudenter møtet med den norske kulturen?», en problemstilling som er relativt vid. Dette var et bevisst valg ettersom ønsket var å undersøke informantens opplevelse og meninger rundt temaet. På den måten kan forskningen vektlegge en empiridreven studie, basert på forståelse fremfor forklaring (Tjora, 2017, s. 24). Samtidig bevarer det et fenomenologiske perspektiv.

For å sikre fokuset på norsk kultur måtte intervju-guiden bidra med noen konkrete og strukturerte utgangspunkt. Ved at spørsmålene var åpne, ga det rom for informanten til å dra inn temaer som den selv anså som viktige for å besvare problemstillingen (Tjora, 2017).

Ved hjelp av samspillet mellom empiri og teori kan man gjøre en analyse om hva slags konsekvenser informantens meninger har eller får. Tre underproblemstillinger skal bidra til å gi en mulig besvarelse av oppgavens hovedproblemstilling. Underproblemstillingen skal være en pekepinn på hvordan empirien skal analyseres opp mot teori. Empirien har tre gjennomgående tematikker, og spørsmålene er utformet deretter:

- i. Hva vektlegger utvekslingsstudenter som sentralt ved norsk kultur?
- ii. På hvilken måter opplever internasjonale studenter at de blir integrert i den norske kulturen?
- iii. Hvordan opplever utvekslingsstudenter relasjonen til nordmenn?

Til slutt kan det bidra med å se paralleller opp mot det velkjente sosiologisk spørsmålet – om det er individet som former samfunnet eller omvendt (Tjora, 2017, s. 24-25).

3.0 Metode

I metodedelen vil jeg redegjøre for forskningsprosjektet fremgangsmåte, hvilke metodiske valgt som har blitt gjort og hvorfor. Jeg vil gi et innblikk i prosessen for datainnsamlingen og klargjøre for kvaliteten ved prosjektet. Dette studiet er godkjent av NSD, som forskningsprosjekt for bacheloroppgave ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap (NTNU). Underveis blir det i tillegg gjort refleksjoner om min rolle som forsker.

3.1 Valg av design

Forskningstema som er definert i denne oppgaven preges av ønsket om å oppnå dypere innsikt i menneskers virkelighetsforståelse. Generelle karakteristikk ved kvalitative studier vektlegger nettopp dette; *innsikt*, fremfor *oversikt* (Tjora, 2017, s. 28-29). Kvalitativt design gir derfor muligheten til å forske på hvordan utvekslingsstudenter rent subjektivt oppfatter den norske kulturen.

Oppgavens tematikk rettes mot hvordan enkeltindividet forstår og opplever virkeligheten som en objektiv sannhet, og hvordan interaksjoner til andre samfunnsmedlemmer preger individets oppfatning. Dette viser til et *fenomenologisk perspektiv* som har utgangspunkt i metoden og filosofien til Edmund Husserl (Kern, 2019, s. 118). Dybdeintervjuer ansees å være et vanlig metodisk redskap i forbindelse med fenomenologi, hvor forskeren forsøker å få deltakeren til å reflektere ved subjektive erfaringer, meninger og holdninger ovenfor tematikken (Tjora, 2017)

Den fortolkningsbaserte retningen gir prosjektet en induktiv inngang, men ettersom teori skal anvendes i en tematisk analyse av empirien er forskningsmetoden abduktiv (Tjora, 2017, s. 33).

3.2 Valg av informanter

I kvalitative undersøkelser er utvalget av informanter sjeldent tilfeldig trukket, men i større grad strategisk eller teoretisk begrunnet. I utgangspunktet vil informantene representere seg selv, og ved senere analyse av dataen, kan deltakeren muligens representere en posisjon eller et synspunkt (Tjora, 2017, s. 131).

Rekruttering av deltakere til dette forskningsprosjektet foregikk ved bruk av snøball-metoden. Som student selv er internasjonale studenter lettere å rekruttere enn innvandrere. En bekjent tipset meg om et «buddy-program» mellom internasjonale og norske studenter, og min første deltaker ble en utvekslingsstudent som deltok i dette programmet. Jeg spurte deretter om hun

kjente noen som ville delta. Ikke lenge etter fikk jeg en e-post av venninnen hennes som ønsket å være informant. Den siste deltakeren ble en jeg hadde kommet i kort snakk med, og ettersom vi kun hadde en kort samtale anså jeg min forskerposisjon som nøytral. Da jeg kontaktet han, forklarte jeg prosjektets handling og spurte om han ønsket å bidra med sin opplevelse av norsk kultur.

Empirien baserer seg dermed på både et strategisk- og tilgjengelighetsutvalg. Utvalget består av to kvinner og en mann, og informantene utfyller kriteriet om å være utvekslingsstudenter. For å anonymisere informantene mine gir jeg dem aliasene Kari, Siri og Ola.

3.3 Intervjuets prosess

3.3.1 Intervjuguide

Vanlig utforming av dybdeintervju består av *oppvarmings-, refleksjons- og avslutningsspørsmål*, hvor hver fase har ulik utforming av spørsmålene og ulik forventning til informantens refleksjon rundt spørsmålene (Tjora, 2017, s. 145). Ettersom jeg skulle intervjuer internasjonale studenter måtte intervjuguiden være engelsk. Da var det viktig å ta høyde for at spørsmålene kunne bli misforstått, spesielt hvis førstespråket deres ikke var engelsk. For å teste intervjuguiden intervjuet jeg klassevenninnen min, som viste seg å være veldig nyttig. Ikke bare fikk jeg testet å intervjuer på engelsk, men hun kom med forslag til oppfølgingsspørsmål som kunne være aktuelle. Dette bidro til at jeg følte meg trygg i den nye forskerrollen, før jeg møtte informantene. I tillegg ble jeg bevisst på at spørsmålene kunne bli forstått annerledes enn jeg forventet. Etter det første intervjuet måtte jeg eksempelvis forenkle noen spørsmål, og skifte rekkefølgen for å få en logisk og naturlig gang.

Innledningsvis startet jeg med enkle spørsmål for å skape en avslappet og trygg situasjon for informanten, hvor disse spørsmålene krevde mindre refleksjon. Deretter fokuserte spørsmålene seg om studiehverdagen og universitetet, ettersom det er en stor del av deres virkelighet her i Norge. Dette er kjente fenomen for informantene, samtidig som spørsmålene byr opp til en dypere refleksjon. Spørsmålene om «norsk kultur» var relativt åpne, ettersom jeg ønsket at informanten på egenhånd skulle få definere hvordan de opplevde kulturen, og hvilke aspekter de anså som viktige. Ved overgangene informerte jeg deltakerne hvilket tema jeg skulle stille spørsmål om. Da får informanten noen tematiske rammer å forholde refleksjonen til, selv om den står fritt til å snakke om andre temaer også. Eksempelvis husket Ola at han hadde glemt å nevne at han danset i en studentorganisasjon da vi snakket om norsk kultur.

Jeg valgte å ha spørsmålene om «integrasjon» mer mot slutten, ettersom det kunne ha potensiale til å være mer følsomme spørsmål. Avslutningsspørsmålene rundet av oppgavens temaer, i tillegg til at jeg spurte om det var noe mer de ønsket å tilføye.

3.3.2 Intervjuenes gjennomføring

Retningslinjene for utførelse av intervju ble endret som resultat av pandemien COVID-19, da den inntraff Norge i midten av mars. Originalt var planen å møte informantene, men på grunn av smitte-risiko måtte datainnsamlingen foregå over telefon eller digitalt. Mine internasjonale informanter hadde ikke norske mobilnumre og det ble derfor naturlig å utføre intervjuene over «Skype for business». For å kvalitetssikre både innhentet data og informantens anonymitet, brukte jeg instituttets diktafon for lydopptak.

Før vi gikk i gang med intervjuene, forklarte jeg oppgavens handling, samt noe av informasjonen fra informasjonsskrivet og deltakernes rettigheter. To av intervjuene varte i omtrent 35 minutter, mens det siste intervjuet varte i 1 time og 10 minutter.

3.3.3 Transkribering

Med tanke på COVID-19, stengt universitet og personvern ble dokumentene med transkriberte intervju lagret på en NTNU OneDrive-konto, og ikke på en personlig bruker på egen datamaskin. Lyden ble avspilt direkte fra diktafon for å sikre personvern. Transkribering av intervjuene måtte gjøres på engelsk; et tiltak for å sikre at informasjon ikke skulle gå tapt og unngå misforståelse som resultat av oversettelse. Derimot vil sitatene som skal anvendes i analysen bli oversatt til norsk. Konsekvenser av dette er sitatene må omformuleres til å bli grammatisk korrekt – ikke alt er nødvendigvis like lett å oversette. I tillegg kan noen ord og uttrykk miste noe av sin mening.

Intervjuene ble anonymisert før jeg startet prosessen med å kode intervjuene. Under transkribering og koding var det flere tematikker og synspunkter som var gjentakende og interessante. Disse kodene er anvendt som titlene til empiriens gjennomgang i analysen. Valget av de empiriske utdragene er basert på likhetstrekk og en rød tråd i hvert intervju, på tvers av informantene. De utvalgte sitatene fungerer som et bindeledd innad, men også mellom empiri og teori i analysedelen.

3.4 Kvalitet på innsamlet data

For at oppgaven skal ha kredibilitet er det avgjørende med et trygt grunnlag. Ved hjelp av begrepene om gyldighet, pålitelighet, generalisering og transparens skal de være med på å sikre forskningens kvalitet. Forskningsprosessen og resultatene er avhengig av en

gjennomgående troverdighet. De nevnte begrepene skal bevise en integritet ved studiets resultat og dens uavhengighet (Tjora, 2017, s. 253-254).

3.4.1 Forskerrollen

I den kvalitative forskningstradisjonen er det erkjent at en fullstendig nøytralitet hos forskeren er uopnåelig. Forskerens engasjement og posisjon kan betraktes som støy i empirisk innsamling, men det kan også være en avgjørende ressurs (Tjora, 2017, s. 235).

Min egen erfaring som utvekslingsstudent kan eksempelvis si noe om mine kunnskaper og interesse for tematikken. I tillegg til, at jeg som norsk og aktiv del av norsk samfunnsliv, ønsker å forske på kulturen. Dette kunne ha bidratt til at forutinntatte holdninger og ideer innvirket ubevisst på innsamlingsprosessen. På den andre siden kan mine forkunnskaper ansees som viktige verktøy for å kunne stille de riktige spørsmålene. Disse faktorene kan likevel påvirke min og oppgavens pålitelighet. Derfor var det viktig for min forskerrolle å være bevisst på dette ved inngangen til prosjektet, i tillegg til å være åpen for å en dynamisk utvikling av egen forståelse. Ved at jeg brukte diktafon under intervjuene kan være et tiltak som styrker påliteligheten, fordi det er informantens egne ord som siteres. Dette bidrar også til kvalitetssikring, samtidig som leseren kan få innblikk i intervjuets gang (Tjora, 2017).

3.4.2 Gyldighet og pålitelighet

I beregning av studiets kvalitet ansees gyldighet og pålitelighet å være vesentlige faktorer. I samfunnsvitenskapen handler gyldighet i bred forstand om «hvorvidt en metode er egnet til å undersøke det den skal undersøke» (Brinkmann & Kvale, 2012, s. 250). Da vil korrelasjonen mellom funnene og den logiske analysen av sammenhengen mellom målingene, si noe om graden av gyldighet. En av vinklingene ved gyldighetsbegrepet er i hvilken grad kunnskapen og resultatene henger sammen med den objektive verden (Brinkmann & Kvale, 2012). I mitt forskningsprosjekt ble dybdeintervju den mest egnede metoden, ettersom jeg ønsket å undersøke subjektets opplevelse av den objektive kulturen.

Påliteligheten omhandler hvor stor grad de empiriske funnene oppfattes som troverdige. Det skal være en logisk sammenheng fra forskningens start til slutt, hvor forklaring av interne valg i prosessen og hvordan det påvirker resultat styrker troverdigheten. Forskerens posisjon og forkunnskaper har også en innvirkning på studiets pålitelighet (Tjora, 2017). Betydningen av *pålitelighet* blir og moralsk, ikke kun metodologisk. Hvorvidt informantene produserer de samme svarene, med andre forskere, sier noe om intervjuets pålitelighet (Brinkmann & Kvale, 2012, s. 249-250). Eksempelvis kan man se at svarene informantene mine gir om en

internasjonal opplevelse i Norge, samsvarer med tidligere forskning. Dette er noe som kan styrke troverdigheten til oppgavens empiriske funn, samtidig som det peker til mulighet om generalisering.

3.4.3 Generalisering

Innenfor samfunnsforskningen omhandler generalisering forskningens relevans sett forbi sitt eget forskningsprosjekt. Tre varianter av generalisering i kvalitativ metode kan styrke kunnskapsutvikling; *naturalistisk*, *moderat* og *konseptuell* generalisering (Tjora, 2017). Den førstnevnte generaliseringsformen er mer relevant for dette forskningsprosjektet.

Naturalistisk generalisering omhandler en nøye detaljert rapportering av egen forskning, slik at andre kan anvende denne forskningen for å sammenligne med sin forskning og deretter ta beslutning om gyldighet (Tjora, 2017, s. 242-243). Oppgaven baserer seg på denne formen for generalisering ettersom studiet er lite. Statistisk generalisering er ikke mulig ettersom utvalget består av tre informanter som ikke er tilfeldig trukket fra populasjonen (Brinkmann & Kvale, 2012, s. 266). Studiet kan derimot bidra med å belyse fellestrekk innad i prosjektet, nyanser ved tematikken og samtidig trekke linjer til tidligere forskning. Ved at noen funn er gjennomgående på tvers av forskjellige forskningsprosjekter kan derfor understøtte oppgavens argumentasjon og kvalitet.

4.0 Analyse

Denne delen vil ta for seg en systematisk analyse, hvor empirisk data blir sett i lys av teorier hentet fra Simmel og Durkheim. Først presenteres tre gjennomgående tematikker fra empirien, hvor ulike sitater fra informantene aktualiserer temaene. Deretter skal empirien og de relevante sitatene bli analysert opp mot oppgavens teori og tidligere forskning. De presenterte funnene skal samme gjøre et forsøk på å besvare problemstillingen – «**Hvordan opplever utvekslingsstudenter møtet med den norske kulturen**».

4.1 Natur er kultur

For alle informantene var den norske naturen en stor faktor for hvorfor de ønsket å dra på utveksling til Norge, noe som samsvarer med Dikus tidligere forskningsrapporter.

Intervjuobjektene hadde flere synspunkt på hva som var sentrale verdier og faktorer ved kulturen. Likevel koblet informantene naturen opp mot norsk kultur gjentatte ganger. Ikke bare er natur en del av norsk kultur, men nordmenn er omringet av den slik Siri presiserer:

Jeg tror at siden landskapet og miljøet ute er så vakkert, så vil man nyte det, og være i naturen og være aktiv i den. Det virker som det prioriteres som den øverste tingen på lista til folk her.

Siri begrunner nordmenns aktive og sunne livsstil med tilgjengelighet til naturen. Samtidig beskriver hun at norske folk prioriterer å være i naturen. En interessant observasjon er hvordan folks oppholdelse i naturen er en gjennomgående faktor for hvordan utvekslingsstudentene opplever norsk kultur. Det ligger en underbygd forventning om at når man kommer hit som internasjonal student, er naturen en av de tingene man vil oppleve ved norsk kultur. Enten om det er snøfylte gater og nordlys på himmelen, eller å gå på ski. Kari forklarer videre:

«Vel, jeg føler mest tilhørighet til folk som går på langrennsski, fordi jeg føler det er en veldig avslappet måte å være med hverandre på. Alle er på en måte litt på egenhånd, men man kan fortsatt snakke og oppleve naturen sammen».

Hun beskriver hvordan skigåing kan være en fin måte å komme i kontakt med mennesker på, samtidig som man opplever naturen på egenhånd. Ola referer også til en egen erfaring; hvor ski-opplevelsen beskriver relasjonen mennesker har til hverandre ute i den norske naturen. Han opplever at når man møter nordmenn i skiløypa så vil de si hei, spørre hvordan det går og at nordmenn er gladere når de går på ski. Deretter legger han til: «Det er annerledes, fordi når du går på ski så snakker de til deg, men når du ikke går på ski så må du snakke til dem». I tillegg drar han en annen parallell hvor han beskriver hvordan naturen påvirker nordmenn –

ved hjelp av været: «Det er mer sol for hver dag, og alle blir gladere, du kan til og med se at humøret til folk forandrer seg». To av informantene forklarer nordmenns verdier og holdninger som et resultat av sosialiseringprosessen og tillært kunnskap fra foreldre sine, men også hvordan den norske naturen påvirker dem. Siri forklarer den sosiale avstanden menneskene har til hverandre som en mulig konsekvens av norsk terreng og geografi. Jeg velger å ta frem Olas betraktning om hvordan vær og natur legger føring for sosiale interaksjoner, siden jeg anser utsagnet som både interessant og relevant.

«Vel, jeg har en teori. Okay, så været – siden det er veldig kaldt her, når du for eksempel går forbi noen på gata og det er sånn 10 minus grader ut, så sier du ikke hei til han. Du kommer ikke til å stoppe og snakke med han, sånn som vi gjør i hjemlandet mitt.»

«Og i tillegg, fordi dere er bare fem millioner mennesker her, kanskje litt mer, men bare fem millioner mennesker. Du er vant til å ha plass, og bare i min hjemby bor det 30 millioner mennesker. Se for deg det. Vi er ikke vant til å ha masse plass. Jeg tror det er derfor at her, folk sier at norske er ganske, eller litt isolert, men nei, jeg tror ikke det er grunnen. Nei, grunnen er fordi dere er vant til plass. Dere er fem millioner mennesker i dette store landet, så du blir vant til å ha nok plass når du går på kjøpesentre eller hvor enn du går. Du har din plass, din personlig boble, hvis du skjønner.»

Han nevner en kjent stereotypi av nordmenn; at man er isolert. Stereotypi er når man har generelle og forenklete forventninger til adferd hos grupper og dens individ, uten å ta høyde for variasjon innad (Sullivan, 2009, s. 490). Slik han forklarer det, legger naturen føringer for hvordan man forholder seg til andre i det norske samfunnet. På den måten blir naturen i seg selv en sentral faktor for norsk kultur, men også hvordan naturen påvirker kulturen. En personlig sfære og plass er en del av det å være norsk. I tillegg viser han til hvordan været påvirker nivået av interaksjon man har til forbigående medborgere. Ola sammenligner opp mot sitt eget land, hvor plassen er mindre og man nærmest blir tvunget til å forholde seg til hverandre.

Felles for disse sitatene er at de illustrerer hvordan utvekslingsstudentene oppfatter natur som en stor del av norsk kultur og væremåte. Det kan trekkes linjer mellom sitatene, og man ser en uavhengig rød tråd blant informantene. Naturens tilgjengelighet gjør at nordmenn oppholder seg mer i den, som igjen påvirker livsstilen. Natur er også med på å skape tilhørighet, noe Kari beskriver når hun står på langrennsski. Natur blir en slags identitetsfaktor og samlebegrep. Slik utvekslingsstudentene oppfatter det er naturen et sted nordmenn oppholder

seg, sammen og alene, samt at naturen påvirker humøret og hvordan man forholder seg til andre i det sosiale rom.

4.2 Internasjonal opplevelse i Norge

Slik som tidligere forskning har vist, kan det argumenteres for at også disse utvekslingsstudentene får en internasjonal opplevelse av å bo i Norge. Felles for informantene er at omgangskretsen deres er overrepresentert av internasjonale studenter. Ola beskriver sin opplevelse av det internasjonale miljøet på følgende måte: «Jeg føler at jeg er i Norge, men samtidig ikke. Man har mange andre kulturer her, så det er ganske internasjonalt». Til tross for at man er utvekslingsstudent i Norge, oppleves det ikke som man er omringet av norsk kultur.

Ved semesterstart organiserer NTNU opplegg for utvekslingsstudentene slik at de skal bli bedre kjent med hverandre, skolen og byen. Her har informantene forskjellig synspunkt på hvor mye organisert de ønsket, men Kari som har vært på utveksling tidligere opplevde at to dager var i minste laget. Fellesnevner for studiets utvekslingsstudenter er at alle er med i en student- organisasjon eller idrettslag. Aktivitetene de deltar på, er de samme som studentene driver med i hjemlandene sine. Kari legger til at å bli med i en studentorganisasjoner er god mulighet til å komme i kontakt med nordmenn på.

Ola som er med i to forskjellige idrettslag illustrerer hvordan forsøket på å integrere seg i norsk kultur kan oppleves på ulike måter. På den ene siden fikk han kun mulighet til å søke på det internasjonale sportslaget, fordi de ikke tok opp utvekslingsstudenter til det vanlige laget. Når Ola deltar i en av NTNUs danseklasser, belyser det en annen side av studentorganisasjonenes funksjon.

De norske i danseklassen min er skikkelig kule. De er annerledes, kommuniserer annerledes, de danser masse og de elsker den delen av vår kultur, så det er veldig hyggelig.

Informanten opplever nordmenn som kjenner hans kultur som annerledes. Hans norske dansevenner oppfører seg forskjellig fra andre nordmenn, hvor det virker som at han oppfatter de som mer pratsomme og åpne.

Kari nevner et annet tiltak hvor utvekslingsstudenter kan møte norske studenter; *Vel, jeg tenker at dette buddy-programmet er en god ide, men problemet er at de ikke har nok norske folk.* Til tross for at universitetet legger opp til interaksjon på tvers av studentgruppene, forklarer Kari med dette sitatet at det er lite interesse og initiativ fra den norske siden.

Videre forklarer Siri at en vanlig oppfatning om norske studenter er at de ikke ønsker å sosialisere seg utover sitt etablerte sosiale nettverk. En fellesnevner blant informantene er at alle skulle ønske at de hadde flere norske venner. Flere ganger i intervjuene forklares det at utvekslingsstudentene opplever det som krevende å komme i kontakt med norske studenter.

Det er litt vanskelig å møte de og du er alltid rundt internasjonale studenter. Man tenker at norske studenter er ofte ganske stille. Akkurat som at de ikke liker å møte mennesker utenfor deres sirkel, men jeg tror bare at det er sånn det er å være en internasjonal student på hvilket som helst universitet.

Siri beskriver et synspunkt, hvor det kan virke som internasjonale studenter har et lignende perspektiv på norske studenter. Samtidig forklarer hun det som en del av det å være internasjonal student – at man ikke interagerer så mye med de nasjonale studentene. Et eksempel på akkurat dette kommer Kari med, fra egen opplevelse.

For eksempel, i et av emnene mine hadde vi lab-grupper og vi var tre internasjonale og tre norske, men vi fikk følelsen av at de norske ville være for seg selv, fordi de fortsatte å snakke norsk til hverandre, så ja, noen ganger skjer det.

Kari beskriver en situasjon hvor internasjonale og norske studenter blir satt sammen i en gruppe for å samarbeide. Eksempelet kan beskrive en lavere interesse fra nordmenn til interaksjon med utvekslingsstudentene. Senere forklarer hun at hun ikke tror at dette er normalen, men et bilde på hvordan utvekslingsstudenter kan oppleve møte med norske studenter.

4.3 Reserverte, men vennlige

Nok en gang er det en gjentakelse i hvordan utvekslingsstudentene oppfatter menneskene og verdiene i det norske samfunnet. Her vil jeg presentere empiriske funn som sier noe om nordmenns verdi- og normsett.

Alle tre informantene beskriver verdiene ved kulturen som vennlige, at menneskene tar vare på hverandre og gjerne hjelper hverandre. Likevel oppfattes ikke nordmenn som like imøtekommende som mennesker fra sørlige land, opplever utvekslingsstudentene. I den første delen av analyse påpeker Ola hvordan nordmenn i naturen tar initiativ til samtale, som vanligvis ikke er tilfellet i hverdagslivet. Han beskriver at relasjonen utvekslingsstudenter har til nordmenn varierer i ulike sosiale settinger.

Under intervjuet viser Siri til en stereotypi av nordmenn, men forklarer det heller som en grense man må komme over. Idet man blir litt kjent med nordmannen så oppfattes de ikke lenger som reservert.

Det er jo denne tingen hvor nordmenn er mer reservert enn folk fra andre kulturer, men jeg føler ikke at, folka jeg møter, det virker ikke som å være noe problem. Menneskene jeg har møtt har vært veldig vennlige. Det er kanskje, som folk sier, når man først blir kjent med nordmenn er de mer åpne enn andre mennesker, og før du har blitt kjent med dem, så er de mer reservert.

På den andre siden kommer Ola med et annet perspektiv på utvekslingsstudentenes sosiale posisjon i forhold til de norske studentene.

De [internasjonale studentene] vil at de norske skal snakke til dem, uten at de skal si noe selv. De forstår ikke deres kultur. De forstår ikke at dere, mest sannsynlig, ikke snakker til tilfeldige mennesker.

Litt senere i samtalen legger han til: *For dere er det sikker rart, og uvanlig, for dere snakker ikke med fremmede.* Ola peker på at det er forskjellige kulturer for hvordan man interagerer med hverandre, og at utvekslingsstudentene ikke nødvendigvis forstår hvordan den norske kulturen fungerer.

4.4 Gjennom Simmel og Durkheims øyne

4.4.1 Naturens effekt på nordmenns atferd

Sosiale fakta beskrives av Durkheim som kulturelle og eksterne faktorer som legger føring for samfunnets verdier og normer (Ritzer & Stepnisky, 2011). Siri opplever at nordmenns verdier om en sunn og aktiv livsstil har en årsakssammenheng til landets natur. Det omhandler ikke kun enkeltindivid, men er en gjennomgående kollektiv tendens. På den måten kan det vise til et dominerende normsett og en forventning til menneskene i det norske samfunnet; at man burde ta del i naturen. I lys av Durkheims teori kan det derfor argumenteres for at naturen, som en ekstern faktor, legger føringer for nordmenns atferd. Olas antakelse om årsaken til hvordan nordmenn forholder seg til hverandre, bidrar med å belyse nettopp dette fenomenet. Kaldt vær og muligheten til en personlig sfære og fysisk distanse til andre påvirker ikke kun nordmenns atferd, men det påvirker også graden av interaksjon med andre mennesker. Informantens tolkning kan derfor sees i lys av sosial fakta. Det er et gitt verdi- og normsett i sosiale rom som menneskene forholder seg til. Funksjonen er å opprettholde en sosial orden, som den norske kultur definerer.

«Det er annerledes, fordi når du går på ski så snakker de til deg, men når du ikke går på ski så må du snakke til dem» sier Ola. I naturen viker nordmenn fra en ellers vanlig norm om å ikke snakke til fremmede. Empirien kan tyde på at det er forskjellige sosiale fakta i forskjellige sosiale rom. Durkheim viser til at felles normsett innad i kulturen, binder samfunnets individer sammen som helhet (Ritzer & Stepnisky, 2011). Likevel kan det diskuteres hvorvidt noen sosiale fakta styrker følelsen av tilhørighet mer enn andre. Empirien viser at naturen har en økt effekt på interaksjon mellom individene som oppholder seg i den. Nordmenn sier hei til fremmede i naturen, noe de vanligvis ikke gjør i hverdagslivet. På den måten styrker naturen tilhørighetsfølelsen hos aktørene og integrasjonen mellom dem, fordi de blir en del av helheten – en del av norsk kultur.

Karis erfaring med å gå på ski eksemplifiserer teorien rundt dette. Selv sier hun at hun føler en form for tilhørighet til andre som står på langrennsski. Ved å analysere empirien gjenkjenner man noen likhetstrekk til Durkheims synspunkt på det relasjonelle forholdet hvor aktøren er en del av helheten. Ved at Kari er til stede i naturen blir det en form for integrasjon i norsk kultur. Hun tilegner seg normsettet som deretter styrker tilhørigheten hennes, som også styrker hennes posisjon som del av helheten og blant andre nordmenn.

Hvordan posisjoner man har til hverandre, tar oss videre til Simmels teori om sosiale typer. Det omhandler hvordan de ulike individene i det sosiale landskapet har ulike posisjoner og relasjoner i forhold til hverandre (Ritzer & Stepnisky, 2011). Som utvekslingsstudent inntar man rollen Simmel definerer som *den fremmede*, hvor man er en del av gruppen, men samtidig ikke. Siden den fremmede har en mer objektiv og fri rolle er den heller ikke bundet til faste vaner og tendenser (Simmel, 1908/2016). Derfor kan det argumenteres for at den ikke nødvendigvis har samme verdier og normer som gruppen. Empirien viser i denne oppgaven at naturen blir en sosial plattform hvor utvekslingsstudentene føler mer tilhørighet. Det er lettere å komme i kontakt med nordmenn og ta del i deres kultur, i tillegg til at initiativ til interaksjon oppstår fra begge parter. Det kan derfor antas på empirisk bakgrunn at utvekslingsstudentene kjenner seg mer igjen i interaksjonsformer i naturen, enn ellers i hverdagslivet. I lys av Simmels teori kan man se hvordan aktørene får en gjensidig forståelse over hvilke forpliktelser og hvilken posisjon de har i forhold til hverandre ute i naturen.

Videre kan man se på hvordan utvekslingsstudentene definerer nordmenn som sosiale typer. I det sosial rom blir de norske oppfattet som aktive friluftsmennesker, likevel finnes det variasjoner innad i denne typen. Å analysere empirien ut ifra Simmels teoretiske perspektiv,

ser man at nordmenn interagerer og posisjonerer seg annerledes ovenfor mennesker når man er ute i naturen, enn i andre sosiale settinger.

4.4.2 Integrasjon i hvilken kultur?

Mange som drar på utveksling drar gjerne alene, men behovet for å finne en tilhørighet i sitt midlertidig hjem ansees som viktig. Styrken av integrasjon sier noe om hvilken grad man føler seg som del av samfunnet (Ritzer & Stepnisky, 2011). Durkheim har et makroperspektiv på samfunnet, hvor kulturelle og strukturelle faktorer legger føring for individet. Med Durkheims teoretiske briller kan det derfor argumenteres for at nivået av integrasjon i den norske kulturen påvirker utvekslingsstudentenes atferd og tilhørighet. Spørsmålet er bare *hvor* utvekslingsstudentene finner sin tilhørighet, er det i den norske kulturen og samfunnet?

Som samfunnets institusjon tilrettelegger NTNU for integrasjon og tilhørighet blant de internasjonale studentene: gjennom introduksjonsdager, studentorganisasjoner og buddy-program. Tidligere forskning viser at introduksjonsdagene er et viktig tiltak for å skape relasjoner mellom studentene. Likevel viser rapporten at utvekslingsstudenter blir kjent med 33% flere internasjonale enn norske studenter i løpet av de første dagene (diku, 2019, s. 61). Det kan derfor argumenteres for at det er større sannsynlighet for å få internasjonal omgangskrets. Ved at utvekslingsstudentene deler relativt lik livssituasjon, har noen av de samme ønskene for utvekslingsoppholdet og bærer den sosiale rollen som «utvekslingsstudent», kan det bidra til et felles sosialt normsett som binder individene sammen.

Studentorganisasjoner er et tiltak som Kari, Siri og Ola anvender. Empirien viser at alle driver med samme aktivitet i Norge som i hjemlandet sitt. At de allerede har kjennskap og forkunnskaper til aktiviteten kan bidra til en økt følelse av trygghet og tilhørighet. I tillegg kan gruppen ha en felles, universell *sosial fakta*, med samme moral, normer og form for interaksjon, slik utvekslingsstudenten er vant med hjemmefra. På den måten må ikke utvekslingsstudenten tilpasse seg i like stor grad for å være en del av helheten. Eksempelvis opplever Ola i dansetimen at de norske danserne interagerer med han på en positiv og annerledes måte, enn andre nordmenn. Etersom de deler samme interesse kan det argumenteres for at det er et likevektig rasjonelt forhold, hvor partene med forskjellig kulturell bakgrunn møtes på midten. Olas sosiale rolle forflytter seg fra å kun være «utvekslingsstudenten», til å bli «danseren» også. Med å ha en felles interesse og forståelse, forsvinner noe av den sosiale distansen som oppstår i Simmels sosiale type om den fremmede.

Ikke bare blir studentorganisasjoner en arena for å møte norske studenter, men det blir et sosialt rom som kan bidra til integrasjon i norsk kultur.

Til tross for institusjonelle tiltak for å integrere utvekslingsstudentene i kulturen, viser oppgavens empiri at det likevel er individets eget ansvar for integrasjon i norsk kultur og interaksjon med norske studenter. Buddy-programmet er et godt tiltak og fungerer delvis, men illustrerer at integrasjon er kun effektivt om motparten kommer i møte. Mangel på norske studenter til programmet belyser Rugkåsas poeng om integrasjon, og poengterer Siris opplevelse av at nordmenn ikke har behov for å sosialisere seg utenfor sin sirkel eller forholde seg til fremmede. Diku (2019) viser at halvparten av internasjonale studenter synes det er vanskelig å bli kjent med nordmenn, hvor de har lite eller ingen kontakt med norske folk på daglig basis. Dette fenomenet er kjent for informantene i denne studien som nevner opptil flere ganger et ønske om mer interaksjon og flere vennskap med nordmenn.

Det er flere områder der det er lagt til rette for at utvekslingsstudentene skal integreres i den norske kulturen, men empiri viser også tilfeller hvor de ikke integreres. I kapittelet *Natur er kultur* belyser Ola at han føler at han «er i Norge, men samtidig ikke», som karakteriserer Simmels kjente sosiale type – *den fremmede*. Han er omringet av en flerkulturell sosial tilværelse, som preger hans opplevelse av den norske kulturen. Det indikerer samtidig hvem han omgås med i hverdagen eller på skolen. I empirien trekker Siri frem at internasjonale studenter konstant er rundt hverandre. Utvekslingsstudentenes posisjon i det sosiale rom bærer preg av et ønske om tilhørighet. I tillegg vil oppnåelse av sosial trygghet også være viktig som ny i et ukjent land i en annerledes kultur. Det er naturlig å søke mennesker i samme posisjon som en selv, med like verdier og interesser, og er derfor en årsaksforklaring til at internasjonale studenter interagerer mest med hverandre. Ettersom informantene har likhetstrekk i tankegangen, vil helheten av disse elementene bidra til å danne en struktur: en sosial fakta for utvekslingsstudenter.

At Ola kun fikk søke på det internasjonale idrettslaget belyser Durkheims teori om hvordan strukturelle normer legger føringer for personlige valg. Reglene begrenser Olas mulighet til å interagere med norske folk og kultur, samtidig som det oppfordrer til at internasjonale studenter kun skal omgås hverandre. En sosial orden skapes, og individene må forholde seg til denne. Eksempelet med Karis lab-samarbeid viser på den andre siden at det kan være strukturelt lagt til rette for at nasjonale og internasjonale studenter skal interagere. I dette tilfellet er det kulturelle og personlige faktorer som påvirker utfallet. Ved at Kari ikke var integrert i den forstand at hun ikke kan snakke norsk, begrenser det hennes mulighet til å

interagere med de norske i lab-gruppen hennes. Når de forsetter å snakke norsk skaper det en sosial distanse mellom gruppene, og utvekslingsstudenten forblir den fremmede. Så lenge utvekslingsstudenten blir oppfattet som fremmed, kan den ikke ta full del av norsk kultur, ettersom den ikke slipper helt inn. Simmel (1908/2016) definerer dette som en slags mellomposisjon. I tillegg eksemplifiserer dette hvordan majoriteten ikke nødvendigvis tilpasser seg minoriteten, likevel er det viktig å ta høyde for at andre faktorer kan ha påvirket situasjonen. Resultatet blir at utvekslingsstudentene ekskluderes, hvor de ikke blir en del av gruppen og minster interaksjon med norske studenter. Det kan stilles spørsmål ved en gjennomgående svak interesse fra nordmenns side til å møte internasjonale studenter. Samtidig kan en slik form for ekskludering ovenfor utvekslingsstudenter bidra til at det blir mer naturlig å forholde seg til internasjonale fremfor norske mennesker.

Ved bruk av Simmels teori om sosial typer, kan man likevel argumentere for at det er et gjensidig forhold mellom nasjonal og internasjonale studenter. Det ligger noen implisitte relasjonelle forståelser mellom gruppene, om hvilke rettigheter, posisjoner og forpliktelser man har til hverandre i det sosiale rom. Manglene interaksjon mellom gruppene forklarer Siri slik: *Jeg tror bare at det er sånn det er å være en internasjonal student på hvilket som helst universitet. Som den fremmede inntar man en friere rolle i møte med en ny kultur som gjør at man kan ha en objektiv synsvinkel på sosiale strukturer og interaksjoner. Med utgangspunkt i Siri sin bemerkning skaper hun et skille mellom gruppene. Empirien viser at tiltak blir gjort for at utvekslingsstudentene skal kunne integrere seg i den norske kultur, men at det ikke nødvendigvis er like stor interesse fra andre nordmenn. Samtidig kan Siris sitatet belyse at det ikke nødvendigvis er typisk norsk eller en norsk sosial fakta å ikke være imøtekommende ovenfor internasjonale studenter.*

Empirien tilsier at utvekslingsstudentene får en internasjonal tilhørighet og opplevelse ettersom de oppholder seg mest med internasjonale mennesker og kulturer. Ved å sette dette empiriske funnet opp mot Simmels teori, ser man at *den fremmede* ikke tar ordentlig del i den norske kulturen. Det er mangel på interaksjon mellom nasjonal og internasjonale mennesker til at utvekslingsstudenten faktisk får tilstrekkelig kjennskap til det som er typisk norsk kultur. Diku (2019) poengterer hvordan utvekslingsstudenter ikke får en *typisk norsk opplevelse* mens de er her. Dette samsvarer med prosjektets empiri, og sammen trekker de linjer til at dette er et vanlig fenomen. Problemet oppstår idet man vurderer om utvekslingsstudenten har tilstrekkelig kjennskap til norsk kultur for å kunne bedømme den. Som utvekslingsstudent har man også et begrenset tidsrom i Norge. Ettersom dette forskningsprosjektet har en

fenomenologisk innfallsvinkel og på bakgrunn av *den fremmedes* objektive karakter, kan der argumenteres for at det er nok verdi i seg selv hvordan de opplever norsk kultur.

4.4.3 Forståelse for kulturens sosiale verdier og normer

Sosial fakta baserer som tidligere nevnt på et kollektivt verdi- og normsett i et samfunn (Turner, 1993). De tre informantene beskriver sin relasjon til nordmenn og deres verdier som bemerkelsesverdig like, og kan på den måten støtte opp ved teorien om sosiale fakta. Som *den fremmede* inntar utvekslingsstudenten et fugleperspektiv på kulturen, som kan bidra til en objektivitet i deres synspunkt på relasjonen til nordmenn. Informantene kommer fra forskjellige samfunn med forskjellige sosiale fakta, men likevel påpeker utvekslingsstudentene det samme atferdsmønsteret og verdiene i norsk kultur. Disse faktorene kan styrke argumentasjonen for at nordmenns relasjon til andre mennesker er kulturelt og strukturelt definert.

Relasjonen utvekslingsstudenter har til norske medstudenter og kultur, er preget av deres rolle som *den fremmede*. Ved å anvende både Simmels sosiale type og teorien om sosial fakta, kan man se hvordan de sammen forklarer hvordan utvekslingsstudentene opplever møtet med den norske kulturen. I empirien beskriver Ola at internasjonale studenter ikke forstår at nordmenn ikke snakker med tilfeldige mennesker – med fremmede. At formen for tilfeldig interaksjon ikke er et vanlig aspekt ved norsk kultur. Dette peker mot et kollektivt og innebygd normsett blant den norske befolkningen, hvor disse normene underbevisst styrer individets atferd i interaksjon med andre. Parallelt er utvekslingsstudent en av Simmels sosiale typer; som er fysisk nær, likevel fjern - del av helheten, men samtidig ikke. Relasjonene bærer preg av en sosial distanse mellom partene, hvor den fremmedes interaksjonsmønster er mer fritt (Simmel, 1908/2016). Når den fremmede kommer utenfra og ikke har kjennskap til samfunnets sosiale fakta vil det skape ulike og skjeve forventninger. I utsagnet «*De vil at de norske skal snakke til dem, uten at de skal si noe selv*» peker Ola på hvordan noen internasjonale studenter kan posisjonere seg i forhold til norske medstudenter. Her belyses flere poeng ved Simmels teori ved at internasjonale distanserer seg fra norske. Det kan argumenteres for at en av årsakene er at de ikke har nok forforståelser om kulturens sosiale fakta, som påvirker interaksjonsevnen. Her vil Durkheims teori om integrasjon stille seg relevant. Mangel på kunnskap om kulturens sosiale fakta legger i dette tilfellet begrensning for styrken av tilhørighet og individets atferd. Begrensningen påvirker både tilhørigheten mellom aktørene og tilhørighet til norsk kultur. I tillegg viser empirien at nordmenn ikke tar mye initiativ til interaksjon med

utvekslingsstudenter. Tidligere forskning viser likehetstrekk til datagrunnlaget, hvor det er lite interaksjon mellom norske og internasjonale studenter (Diku, 2019, s. 53).

Rugkåsa (2012) argumenterer for at integrasjon i samtiden handler mer om at tilpasning skal gjøres av minoriteten. Med andre ord, må utvekslingsstudentene tilpasse seg det norske verdi- og normsettet for å kunne forstå norsk kultur, men også ta del i den. Når internasjonale venter på at norske studenter skal ta initiativ til samtale, vil det kanskje ikke oppstå noen interaksjon mellom gruppene. Det skaper en sosial distanse, men opprettholder også en sosial orden og sosial fakta – normen om å ikke snakke til fremmede. Denne distansen kan være et resultat av skjeve forventninger, mellom norske og internasjonale studenter. Videre påvirker dette hvordan utvekslingsstudenten posisjonerer seg i det sosiale rommet. Hvis den fremmede ønsker å være en del av helheten uten å tilpasse seg, vil den forbli «den fremmede» i majoritets øyne.

Distansen mellom gruppene kan bygge opp under en stereotypi om hverandres sosiale fakta. Med oppgavens teoretiske rammeverk kan man se hvordan stereotypier utformer seg i sosialfakta og typer. Siri beskriver en velkjent oppfatning av norsk atferd: *Det er jo denne tingen hvor nordmenn er mer reservert enn folk fra andre kulturer*. Forventningen man har til hvordan nordmenn opptrer i interaksjon med andre påvirker hvordan utvekslingsstudentene posisjonerer seg i forhold til dem, som igjen bidrar til å opprettholde en sosial orden. Alle informantene har i forskjellig grad blitt integrert i den norske kultur, og blitt bedre kjent med det norske interaksjonsmønsteret. Fellestrekk er at de beskriver hvordan relasjonen til nordmenn endrer seg så fort man blir kjent med dem. I empirien beskriver Siri videre at hun føler at stereotypiene ikke stemmer, og at nordmenn er veldig åpne og vennlig. Når man har forstått og tilegnet seg noen av de norske verdiene, vet den fremmede hva slags normsett den skal forholde seg til. På den måten kan man se Rugkåsas integrasjon-begrep i et nytt lys. Minoriteten skal ikke endre eller tilpasse sine verdier, men at de skal være åpne for nye verdier fra den nye kulturen individet trer inn i. Overgangen i relasjonen til norske fra før de inngår en interaksjon til etter, illustrerer en grense som skal overkommes. Idet man er åpen og har forståelse for hvordan norske interagerer, vil man komme lettere i kontakt med nordmenn.

Analysen mellom empirien og teorien viser her behovet for at begge parter har forståelse og et åpent sinn for hverandres sosiale fakta og kultur. Denne kunnskapen vil bli et viktig verktøy for å oppnå tilhørighet i det sosiale rom og en gjensidig integrasjon.

5.0 Avslutning

Oppgavens tematikk har fokusert på hvordan nyankomne utvekslingsstudenter opplever kulturen her i Norge. På bakgrunn av dette ble hovedproblemstillingen «Hvordan opplever utvekslingsstudenter møtet med den norske kulturen?». For å konkretisere formulerte jeg tre underproblemstillinger:

- i. Hva vektlegger utvekslingsstudenter som sentralt ved norsk kultur?
- ii. På hvilke måter opplever internasjonale studenter at de blir integrert i den norske kulturen?
- iii. Hvordan opplever utvekslingsstudenter relasjonen til nordmenn?

Datagrunnlaget er basert på et kvalitativ design, hvor jeg anvendte dybdeintervju for å få innsikt i hvordan de tre informantene rent subjektivt opplevde den norske kulturen. Utvalget er strategisk plukket og deltakerne er utvekslingsstudenter i starten av 20-årene. Funnene som har blitt gjort i dette forskningsprosjektet viser fellestrekk innad i empirien og til tidligere forskning, som dermed styrker dataens kvalitet og oppgavens argumentasjon.

5.1 Hovedfunn

I denne oppgaven presenterer utvekslingsstudentene flere likhetstrekk i sin opplevelse av den norske kulturen. Gjennom deres øyne blir nordmenn oppfattet som sunne og aktive friluftsmennesker, hvor naturen vektlegges som en stor del av norsk kultur. I tillegg er norsk atferd preget av en respektfull sosial distanse til fremmede, som gjør at nordmenn raskt blir forstått som reservert. Empiren viser til at så fort det er en interaksjon mellom utvekslingsstudentene og norske mennesker, endres inntrykket og nordmenn omtales som vennlige og hjelpsomme.

Analysen viser likevel at det oppstår variasjoner i hvordan relasjonene mellom nordmenn og internasjonale studenter er ut ifra forskjellige sosiale rom. Durkheims sosiale fakta omhandler et normsett og verdisett som er felles for et samfunn (Ritzer & Stepnisky, 2011). Derimot viser analysen at ulike sosiale rom og kontekster har forskjellige sosiale fakta, som peker på at teorien i tillegg kan anvendes på et mesonivå og mikronivå. Når aktører ferdes i naturen er spillereglene for interaksjon annerledes enn hvordan de ellers er i hverdagslivet, dermed er det to forskjellige sett av sosial fakta. Det kan virke som at verdiene og normene nordmenn forholder seg til i naturen er mer gjenkjennelige for utvekslingsstudenter. Durkheim presiserer hvordan eksterne faktorer legger begrensninger på individets atferd (Ritzer & Stepnisky, 2011). Etter analytisk gjennomgang vil jeg si at den sosiale fakta som tilhører naturen som

sosialt rom, heller er en «ekstern oppmuntring» fremfor begrensning. Den sosiale moralen bidrar til at man integreres i større grad med fremmede, som igjen øker tilhørighetsfølelsen individet har til samfunnet. Muligens burde nordmenn inkludere denne interaksjonsformen i det vanlige hverdagslivet også.

Hvordan utvekslingsstudentene integreres i samfunnet er med på å påvirke deres opplevelse av den norske kulturen. I danseklassen har Ola samme sosiale fakta som de andre deltakerne i gruppen. Nivået av integrasjon i den norske kulturen øker fordi han føler større tilhørighet og i tillegg interagerer han med andre norske. I kontrast illustrerer eksempelet fra Karis lab time hvordan noen nordmenn distanserer seg sosialt og ikke har et behov for interaksjon med fremmede. Den norske atferden kan derfor virke ekskluderende og utvekslingsstudenten forblir Simmels sosiale type – *den fremmede*. Disse to sosiale kontekstene fremprovoserer to ulike følelser av integrasjon og tilhørighet til norsk kultur. Empirien og tidligere forskning viser at strukturelle ordninger og manglende interesse til interaksjon fra nordmenns side, gjør det mer naturlig at utvekslingsstudentene får en internasjonal omgangskrets. Likevel påpeker informantene mine at de skulle ønske de hadde mer kontakt med norske studenter.

Relasjonen til norske folk beskrives med flere likhetstrekk hos informantene mine.

Nordmenns atferd oppleves som reservert helt til utvekslingsstudentene kommer i kontakt med dem, hvor relasjonen blir betydelig mer vennlig og åpen. Det forutsetter at den internasjonale studenten har kunnskap om norsk kultur, for å forstå hvordan det norske interaksjonsmønsteret er preget av sosial fakta. Samtidig er det et behov for at begge parter er åpne for hverandre, både nasjonale og internasjonale studenter. Noen antakelser kan være misvisende, og det danner begrensninger for integrasjon om man ikke er åpen for å bli kjent og lære om andres kultur. Integrasjon er et tosidig arbeid som er viktig å ikke glemme.

5.2 Videre forskning

Gjennomgående for de funnene som har blitt gjort, er at utvekslingsstudenten ikke tar en ordentlig del i den norske kulturen. Analysen viser at *den fremmede* har en flytende tilhørighet til det norske sosiale rom. Dette resulterer i at flere internasjonale studenter grupperer seg med hverandre og distanserer seg fra nordmenn. Nivået av integrasjon bærer preg av forskjellige sosiale fakta mellom gruppene og en liten interesse fra norsk side til å interagere med fremmede. Med et bemerkelsesverdig større utvalg rapporterer Diku (2019) om at disse fenomenene er gjennomgående for deres forskning også.

Til videre forskning ville det derfor vært interessant å undersøke hvorfor det er en lav interesse hos norske studenter til å interagere seg med utvekslingsstudenter. Selv har jeg, som norsk student, ikke hørt om buddy-programmet før jeg startet med dette forskningsprosjektet. Universiteter organiserer opplegg for internasjonale studenter, men hvilke tiltak blir gjort av institusjonen for å engasjere norske studenter til å bidra? Dette er også et aspekt som ville vært relevant å forske på, og muligens nødvendig for å kunne gjøre endringer. Ideelt sett ville det vært en fordel om utvekslingsstudenter satt igjen med en autentisk norsk opplevelse fremfor å kun sosialisere seg med andre internasjonale studenter.

Det ville vært interessant å undersøke denne problematikken i en større kontekst, eksempelvis hvordan flyktninger, arbeidsinnvandrere eller andre minoritetsgrupper opplever den norske kulturen. På den måten kan man se om det er noen opplevelser, teoretiske tilnærminger eller mønster som er gjentakende.

Ved intervjuenes slutt ble det spurt om det var noe ved den norske kulturen de ville endre på, og svaret var entydig: alt i alt falt den norske kultur i smak hos utvekslingsstudentene, akkurat som den var.

6.0 Litteraturliste

Brinkmann, S. & Kvale, S. (2012). *Det kvalitative forskningsintervju* (2. utg). Oslo: Gyldendal Akademisk

Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høgare utdanning (diku). (2019). *International Students in Norway – Contributors to Quality in Higher Education* (rapport nr. 11). Hentet fra <https://diku.no/rapporter/international-students-in-norway-contributors-to-quality-in-higher-education>

Edholm, E. (2011). Främlingen - Georg Simmel (1858-1918). *Sociologisk Forskning*, 48(2), 65-69. Hentet fra https://www.jstor.org/stable/41698132?seq=1#metadata_info_tab_contents

Johannessen, L. E. F., Rafoss, T. W. & Rasmussen E. B. (2018). *Hvordan bruke teori? Nyttige verktøy i kvalitativ analyse*. Oslo: Universitetsforlaget.

Kern, I. (2019). Important aspects of Edmund Husserl's phenomenology and phenomenological philosophy that could not be known through Husserl's own publications during his lifetime. *Philosophical Investigations*, 13(28), 109-125. Hentet fra https://philosophy.tabrizu.ac.ir/article_9432_8b38b9445123b558a69d944735940f51.pdf

Kunnskapsdepartementet. (2009). *Internasjonalisering av utdanning*. (Meld. St. 14 (2008-2009)). Hentet fra <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/stmeld-nr-14-2008-2009-/id545749/?ch=5>

Mondå Forlag. (2020). *The Norwegian culture*. Hentet fra: <https://www.thesocialguidebook.no/pages/about>

Ritzer, G. & Stepnisky, J. (2014). *Sociological Theory*. (utg. 9). Boston: McGraw-Hill

Rugkåsa, M. (2012). *Likhetens dilemma – Om sivilisering og integrasjon i den velferdsambisiøse norske stat*. Oslo: Gyldendal Akademisk

Simmel, G. (2016). *Ekskurs om den fremmede* (E. D. Stabell, Overs.). Hentet fra <https://sosiologen.no/essay/oversatt/ekskurs-om-den-fremmede/> (Utgitt 1908 med tittel: Soziologie- Untersuchungen über die Formen der Vergesellschaftung.)

Sullivan, L., K. (2009). *The SAGE Glossary of the Social and Behavioral Sciences*. London: SAGE Publications

Tjora, A. (2017). *Kvalitative forskningsmetoder, i praksis*. (3. utg.). Oslo: Gyldendal Akademisk

Turner, S., P. (1993). *Emile Durkheim: Sociologist and Moralist*. Hentet fra http://web.a.ebscohost.com/ehost/ebookviewer/ebook/ZTAwMHh3d19fOTQ1ODNfX0FO0?s_id=dd54c6c5-e734-4310-879f-70c049c969ac@sessionmgr4008&vid=0&format=EB&lpid=lp_1&rid=0

Wiers-Jenssen, J. (2018). Paradoxical attraction? Why an increasing number of international students choose Norway. *Journal of Studies in International Education*. 4(162). Hentet fra <https://nifu.brage.unit.no/nifu-xmlui/handle/11250/2560307>

7.0 Vedlegg

Vedlegg 1 - Intervjuguide

First of all, thank you for participating – How are you? My name is Charlotte Carlsson and I'm a student at the Department of Sociology and Political Science, NTNU, in Trondheim. I'm going to write a bachelor assignment in sociology and interview thee exchange students to study how exchange students experience the Norwegian culture.

- Before we start the interview, I just wanna go through some practical information.
Is it okay if I record the interview?
- I also wanna inform you that everything you say will be confidential and you will be anonymous.
- You also have the right to withdraw from the interview at any time without giving a reason
- The information you give will only be used for my bachelor-thesis.
- Is there something you want to ask about before we start? If you have any questions, feel free to ask the during the interview too

Starting questions

1. How old are you?
2. Why did you want to study in Norway?
3. Are you an undergraduate or a postgraduate?

“Due to the individual right to privacy and to avoid disclosure of personal data, I will not ask any question that will reveal your nationality”

International students

1. How do you find it being a student here in Norway?
2. In what way does NTNU organized events and group for international students?
3. Are you part of any student- organisations or activities?
 - If yes; can you tell me a little bit more about why you wanted to join?
 - If not; why not?
4. How do you experience the culture in the Norwegian student environment?
5. How is it to study on a Norwegian University? Can you elaborate?
 - Compared to how the structure is back at your university?
 - What do you like? / something that you don't like?
6. Do you work besides your studies? Why or why not?
 - if not: how do you feel about it?

- if yes: Is your education relevant to the work you do here in Norway? Can you elaborate?
- How was it to get a job her?
- How do you experience the job market as an international student?
- Do you feel like you have the same opportunities as Norwegians?

Language

1. Did you have to take any language courses before you could start at the NTNU?
2. What language is most frequently used in classes and in general at campus?
 - Which language do you use at campus?
 - How does this affect you?

The Norwegian culture

1. How would you describe Norwegian society and culture?
2. Can you mention some values that you think is typical in Norwegian culture?
3. How do you find it living in Norway?
4. Can you tell me a little bit about how it was to live here in the beginning?
5. What kind of expectations did you have prior to your arrival to Norway?
 - Was it like how you expected?
 - What was like you expected, and what was not?
6. What do you like/(dislike) with the culture?
7. How do you experience the Norwegian culture in your everyday life? For instance, language?
 - Can you tell me how you experience it to be now vs when you first arrived?
8. What did you think of the Norwegian people when you arrived?
9. Who do you surround yourself with on your spare time?
10. Who and where do you feel attachment/connection to?
11. Regarding to the topic about the Norwegian culture, is there somethings you wished were different?

Integration

1. Do you have any contact with Norwegian students?
 - If yes; In what way?
 - If no; can you tell me a little bit about the reason?
2. How do you feel it is to communicate with Norwegian students?
 - And other Norwegians in general?
3. How do you experience Norwegians students behave towards international students?
4. Would you like to come back to Norway?
 - If yes; why? If not; why not?
5. Would you like to work in Norway? Can you elaborate?

6. Do you wish to permanently live in Norway? Why or why not?

Closing questions

1. If you look back, what would you have liked to know before you “met” the Norwegian culture?
2. Is there something you wished Norwegians were more conscious about when they met foreigners/international students?
3. Would you recommend Norway to other people you know?
-why?
- for other students to exchange to Norway?
4. Is there something we have not discussed regarding this topic that you want to address or elaborate?

Vedlegg 2 - Brev til informantene

Participation in the research project to bachelor thesis on “*How do international/exchange students experience the Norwegian culture*” at the Department of Sociology and Political Science, NTNU

This is a question for you about participation in a research project where the purpose of the paper is to receive a more personal perspective on how international or exchange students experience the Norwegian culture. This information sheet will tell you about the purpose of the project and what participation will mean to you.

Purpose

The purpose of the project is to give insight into the student’s personal experience and understanding of the Norwegian culture. The project will convey 3-4 interviews with international students.

This is a student project, which involves analyzing data from qualitative interviews collected only to be used for this. If it is appropriate to use the information for another purpose, like teaching or other research, you will be contacted. As a bachelor’s thesis, this is a student project that will fulfill basic requirements for scientific quality and ethics.

Who is responsible for the research project?

NTNU, Department for Sociology and Political Science, is responsible for the project.

Why are you asked to participate?

The selection for the student project is based on the requirement of being an international or exchange student at NTNU.

What does it mean for you to participate?

You are invited to an interview that lasts between 30-60 minutes. Interview participation may involve audio recording of the conversation and handwritten notes. The sound recorder belongs to NTNU. The information gathered in the interview is about your perception of Norwegian culture. According to requirements from NSD, personally identifiable information will not be collected.

Participation is voluntary

Participation in the project is voluntary. If you choose to participate, you may withdraw your consent at any time without giving any reason. All information about you will then be anonymized. It will not have any negative consequences for you if you do not want to participate or later choose to withdraw.

Your privacy - how we store and use your information

We will only use the information about you for the purposes we have stated in this letter. We treat the information confidentially and in accordance with the privacy policy. Only the student and the project manager will have access to the institution responsible for treatment. Audio recordings will be recorded on a voice recorder without connection to the Internet or telecommunications networks. After admission, the recording will be transcribed by the student himself and stored on the student's OneDrive or home area at NTNU. During transcription, information that identifies you as an individual is anonymized. After this, the audio recording is deleted. There will be no information that can be associated with you as a person in the completed bachelor thesis.

What happens to your information when we finish the research project?

The project is scheduled to be completed on May 22, 2020. By the end of the project, all personal data and recordings will be deleted.

Your rights

As long as you can be identified in the data material, you are entitled to:

- insight into what personal data is registered about you,
- correct personal information about you,
- get deleted personal information about you,
- receive a copy of your personal data (data portability), and
- to submit a complaint to the Privacy Ombudsman or the Data Inspectorate regarding the processing of your personal data.

What gives us the right to process personal information about you?

We process information about you based on your consent.

On behalf of NTNU, Department of Sociology and Political Science, NSD - Norwegian Center for Research Data AS has considered that the processing of personal data in this project is in accordance with the privacy regulations.

Where can I find out more?

If you have any questions about the study, please contact:

NTNU Department of Sociology and Political Science,

- Project manager for SOS2900 Bachelor's thesis in sociology: Associate Professor Gunhild Tøndel, tel. 99250660, gunhild.tondel@ntnu.no.
- Supervisor: Aurora Sørsveen, tel. 47649114, aurora.sorsveen@ntnu.no
- Student: Charlotte Carlsson, tel. 95759142, charloca@stud.ntnu.no

If you wish to exercise your rights or have privacy concerns, please contact:

- NTNU's Privacy Ombudsman: Thomas Helgesen, tel. 93 079 038, thomas.helgesen@ntnu.no
- NSD - Norwegian Center for Research Data AS, by e-mail (personvernt services@nsd.no) or by phone: 55 58 21 17.

With best regards

Charlotte Carlsson

Aurora Sørsveen
Supervisor

Charlotte Carlsson
Student

Consent Statement

I have received and understood information about the project on “how do international or exchange students experience the Norwegian culture” and have had the opportunity to ask questions. I agree to:

- to participate in an interview

I agree that my information will be processed until the project is completed.

(Signed by project participant, date)

